

وَأهم ما يلاحظ من دعوة موسى ع أمور منها: برخی از مهم‌ترین موارد در دعوت موسی ع:

۱- بدأ موسى ع بقتل أحد زبانية فرعون، وهذا الموقف في غاية الشدة، فالقتل والقتال عادة يكون آخر وسيلة للدعوة ولنشر كلمة لا إله إلا الله، فما الذي جعله هنا أول خطوة؟! والحقيقة هناك عدة أسباب، منها:

۱- موسى ع با کشتن یکی از سربازان فرعون شروع کرد. این موضع، در نهایت تندی و شدت می‌باشد. به طور معمول کشتار و نبرد آخرین ابزار دعوت و منتشر نمودن کلمه‌ی «لا اله الا الله» می‌باشد. چه چیزی باعث شد که آن را در اینجا، اولین گام قرار دهد؟! در واقع علت‌های متعددی وجود دارد، از جمله:

أ- إن موسى كان في مواجهة طاغية متسلط على رقاب الناس، يقتل ويسلب وينهب ويستضعف أهل الأرض دونما رادع، فكان عمل موسى المبارك بقتل هذا الجندي الشيطاني، طعنة نجلاء لفرعون وحزبه وجنوده ورادعاً عظيماً لهم.

الف- موسى در مواجهه با طاغوتی بود که بر مردم مسلط شده بود و بدون هیچ مانعی می‌کشت، به زندان می‌افکند، غارت و چپاول می‌کرد و اهل زمین را استضعاف می‌کشید. در نتیجه، عمل مبارک موسی یعنی کشتن این سرباز شیطانی- طعنه‌ای آشکار به فرعون و حزب و سربازان او و عامل بازدارنده‌ی بزرگی برای آنان بود.

ب- كان لهذا العمل أثر عظيم في تشجيع بني إسرائيل وتثويرهم على فرعون وجنوده وتهيئتهم للثورة المستقبلية التي قام بها موسى ع بعد عودته.

ب- این کار تأثیر بزرگی در برانگیختن بنی‌اسرائیل و وادار کردن به شورش آنها در برابر فرعون و لشکریانش، و همچنین آماده کردنشان برای انقلاب آینده‌ای که موسی ع پس از بازگشتش به انجام رسانید، داشت.

ج- کان لهذه العملية أهمية في إظهار شخصية موسى ع كقائد على ظلم فرعون وجنوده، وتعريف بني إسرائيل أهمية هذا القائد العظيم الذي سيقوم بتخليصهم من فرعون وجنوده فيما بعد.

ج- این عمل اهمیت ویژه‌ای در آشکار کردن شخصیت موسی ع به عنوان فردی که علیه ستم فرعون و سربازانش انقلاب کرده بود و مشخص کردن اهمیت این رهبر بزرگ برای بنی اسرائیل که در آینده اقدام به رها کردن آنها از چنگال فرعون و لشکریانش خواهد نمود، داشت.

د- کان لهذه العملية أهمية في دفع تهمة موالة فرعون لعنه الله عن موسى ع والتي تلبس بها ع، لأنه كان ربيباً لفرعون ويعيش في قصره.

د- این کار اهمیتی خاص در دفع تهمة دوست بودن موسی ع با فرعون که خداوند لعنتش کند، داشت؛ تهمة‌ی که ملازم با آن حضرت ع بود؛ چرا که او پسرخوانده‌ی فرعون بود و در کاخ او زندگی می‌کرد.

۲- بعد عودة موسى من مدين اتخذت الدعوة إلى الحق شكلاً آخر، هذه المرة باللين لعل فرعون أو أحد أعوانه أو جنوده يتذكر أو يخشى الله سبحانه، ويدين بدين يعقوب ع ويوسف ع الذي كان عزيزاً ووزيراً لملكهم السابق، وإلى هذه الفترة لم يأت موسى بالشرعية الناسخة لشرعية يعقوب ع وإسحاق وإبراهيم (عليهما السلام)، وهي الحنفية، مع أنها كانت محرقة ولا يعمل بها إلا بحسب أهواء وتخرصات علماء دين إسرائيل الشيطانية.

۲- پس از بازگشتن موسی از مَدین، دعوت حق شکل دیگری به خود گرفت. این بار به نرمی، تا شاید فرعون یا یکی از یاران و سربازانش به یاد آورد یا از خداوند سبحان بترسد و به دین یعقوب ع و یوسف ع بگراید؛ یوسفی که عزیز و وزیر پادشاه پیشین آنان بود. تا آن هنگام موسی ع شریعتِ نسخ‌کننده‌ی شریعتِ یعقوب ع و اسحاق و ابراهیم (علیهم السلام) را که همان شریعتِ یکتاپرستی بود، نیاورده بود؛ با اینکه شریعتی تحریف شده بود و جز بر اساس آرا و ظنیات علمای شیطانی دین اسرائیل، به آن عمل نمی‌شد.

۳- كانت هناك عقوبات إلهية وآيات ربانية، رافقت دعوة موسى ع في مصر، لعل فرعون وجنوده أو المتكبرين من بني إسرائيل مثل قارون يؤمن، ومن هذه العقوبات هي إن ماءهم صار دماً، وامتألت أرضهم بالصفادع، وكانوا يتوسلون بموسى ع ليدعو الله فيرفع عنهم العذاب، ومع ذلك لم يؤمن لموسى إلا ذرية من قومه، ويا للأسف ويا للحسرة على العباد.

۳- عقوبت‌های الهی و آیات ربّانی که در مصر همراه دعوت موسی ع شد؛ تا شاید فرعون و سربازانش یا متکبرهای بنی‌اسرائیل امثال قارون، ایمان بیاورند. از جمله این عقوبت‌ها این بود که آب آنها تبدیل به خون شد و سرزمینشان آکنده از قورباغه گردید و آنها نیز به موسی ع متوسل شدند تا به درگاه خداوند دعا کند و عذاب را از آنان بردارد. با این حال کسی جز اندکی از قومش به او ایمان نیاوردند. و اسفا و وا حسرتا بر بندگان!

۴- في نهاية الدعوة كانت هناك هجرة موسى ع والذين آمنوا معه،

وخرجهم من مصر خائفين من فرعون وملئه وجزبه وجنوده أن يتسلطوا عليهم ويؤذوهم ويقتلوهم، فلما تراءت الفئتان ظهر هذا الخوف المستشري في جماعة بني إسرائيل المؤمنة إيماناً ضعيفاً متزلزلاً. فقالوا إنا لمدركون من فرعون وجنوده. ولكن موسى ع زجرهم ونبههم أنهم مهاجرون إلى الله الواحد القهار، قال: كلا إن معي ربي سيهدين، فنجأ جماعة إسرائيل إكراماً لموسى ع، وألف عين لأجل عين تكرم، وأغرق فرعون وجنوده فبعداً لهم.

۴- در نهایت دعوت، هجرت موسی ع و کسانی که با او ایمان آورده بودند، و خروج آنها از مصر در حالی که از فرعون و بزرگان و حزب و سربازانش می‌ترسیدند تا مبادا بر آنها مسلط شوند و آنان را مورد آزار و اذیت و کشتار قرار دهند، می‌باشد. زمانی که دو گروه در برابر یکدیگر قرار گرفتند، این ترس که در گروه مؤمن بنی اسرائیل بود، آشکار شد؛ افرادی که ایمان ضعیف و متزلزلی داشتند. گفتند: فرعون و سربازانش به ما دست پیدا کردند. ولی موسی ع آنان نهیب زد و گوشزد نمود که آنها در حال هجرت به سوی خداوند یگانه‌ی قهار می‌باشند. ایشان فرمود: هرگز چنین نیست؛ پروردگارم همراه من است و مرا هدایت می‌کند، و جماعت بنی اسرائیل به خاطر اِکرام به موسی ع نجات

یافتند و هزاران نفر به خاطر یک نفر، مورد کرامت قرار گرفتند، و فرعون و
سربازانش غرق شدند؛ مرگ بر آنان باد!